

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves Ünneplők!

Kutatókról, tudósokról ritkán írtak verseket. Arany János az egyik költeményével a ritka kivételek közé tartozik – talán nem véletlenül. Hiszen az MTA egykori tagjaként, sőt: titoknoka – ma úgy mondanánk – főtitkáráként maga is annak számított, és jól ismerte kora tudományos elitjét is.

Bár versének címe *A tudós macskája*, a mű mégsem feltétlenül a sanyarú sorsú kendermagos cicáról szól, hanem a gazdájáról.

„Nagy volt, mondok, a tudósnak / Az ő tudománya, / De mi haszna! Kevés hozzá A vágott dohányja” – írta költeménye hősről Arany, s valljuk be: most, a 21. század elején sem teljesen ismeretlen ez az állapot a tudományos életben.

Persze kutatónak általában nem a magas kereseti lehetőség ígéretével csábítják a tehetséges fiatalokat, hanem azzal, hogy valóban azzal foglalkozhatnak, ami érdekli őket. A kíváncsiág, a megismerés vágya az, ami a tudomány művelőit hajtja, s szerencsére egyre többen érznek késztetést arra, hogy eredményeikről másoknak is beszámoljanak.

Ezt teszik a következő hetekben itt, a Magyar Tudományos Akadémián is a Magyar Tudomány Ünnepe előadásainak megtartására felkért kollégáink. Bízom benne, hogy a rendezvénysorozat nemcsak az egyes témák iránt érdeklődőknek nyújt majd tartalmas szórakozást, hanem az előadókat látva-hallgatva, egyúttal cáfolata lesz az elefántcsonttoronyába zárkózott, magának való tudós máig élő sztereotípiájának is.

Jó szórakozást kívánok az MTÜ rendezvényeihez, tartsanak velünk!